

ה"ת 27142/05/15 - אליזבטה אסטיס נגד מדינת ישראל-משטרת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 27142-05-15 אסטיס נ' מדינת ישראל-משטרת ישראל
תיק חיצוני: 1100000012/15

בפני כב' השופטת אילת דגן
המבקשת
- נ ג ד -
המשיבה
אליזבטה אסטיס ת.ז. 306956798
מדינת ישראל-משטרת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוסים, במסגרתה מבוקש להורות למשיבה להחזיר למבקשת את רכבה מסוג טויוטה קורולה וכסף מזומן על סך 30,000 ₪. הבקשה הוגשה ביום 14.5.15.
2. ביום 11.5.15 נעצר בן זוגה של המבקשת (להן: "העצור") ע"י המשיבה, ולאחר מעצרו נתפסו רכב הטויוטה מס' רישוי 3473574 וסך מזומן של 30,000 ₪.
המבקשת טוענת כי התפוסים אינם קשורים לעצור ואין כל הצדקה להמשיך להחזיקם.
3. עם קבלת הבקשה, ניתנה החלטה על ידי ביום 14.5.15 המורה למשיבה להגיש תגובה עד יום 18.5.15.
ביום 19.5.15 ולאחר שהמשיבה לא הגישה תגובה, ניתנה החלטה על החזרת התפוס.
- ביום 19.5.15, לאחר שהמשיבה קיבלה את החלטת בית המשפט, הגישה בקשה לעכב את ביצוע ההחלטה בדבר החזרת התפוס, בטענה שלא הייתה מודעת להחלטה מיום 14.5.15 ומכל מקום, לטענתה, בדעתה להגיש כתב אישום נגד העצור לבית משפט השלום בחדרה, להגיש בקשה למעצר עד תום ההליכים ולבקש כי בית המשפט יכריז על העצור בתום ההליך כסוחר סמים תוך בקשה לחילוט התפוסים.
4. הדיון בבקשה נקבע להיום. המשיבה לא ביקשה עיכוב נוסף על מנת לפנות לנשיא בתי משפט השלום

במחוז חיפה, על מנת להעביר את הבקשה מחיפה לחדרה, ועל כן אין בידי בית משפט זה מידע אם הוגשה בסופו של דבר בקשה לחילוט בבית המשפט בחדרה, אלו ראיות הוצגו בפני השופט שאליו הוגשה בקשה, אם הוגשה, לחילוט התפוסים, ומה טיבן.

5. בדיון בפני חזרה המבקשת על הבקשה וטענה כי הרכב נרכש ע"י אמה כמתנה פרטית מהאם למבקשת, היא אף הציגה העתק של העברה בנקאית שעשתה האמא ע"ס 50,000 ₪ ישירות לחברת הליסינג "אופרייט ליס" כשהרכב עלה 59,000 ₪.

המבקשת אף הציגה תדפיס חשבון של אמה, לפיה לקחה האם הלוואה על סך 40,000 ₪ על מנת לעזור ברכישת אותו רכב.

אין חולק כי רשיון הרכב הוא על שם המבקשת והביטוח על שמה.

המבקשת טוענת כי היא היחידה שמשתמשת ברכב, היא מטופלת בילד בן שנתיים, וחילוט הרכב לא מאפשר לה לקחת אותו למעון והיא אף לא יכולה להגיע ללימודיה בבית ברל בשל אותו חילוט. פגיעה זו איננה מידתית, בייחוד שעה שהרכב שלה ולא של העצור.

6. המשיבה לא סתרה את העובדות המצוינות לעיל, אלא שלטענתה לקחת ההלוואה ע"י האמא עשויה לנבוע מהלבנות כספים כאלה ואחרות, ופעמים רבות אנשים רושמים נכסים וכספים על שם אנשים אחרים, על מנת שלא ניתן יהיה לשים יד על הכסף.

7. בכל הכבוד, בספקולציות שהעלתה המשיבה אין די. כדי שבית המשפט יאפשר המשך תפיסת הרכב עד לסיום ההליך הפלילי (הליך שלא נמצא בפני, ולא הובאו ראיות ע"י המשיבה ביחס אליו), באופן שיאפשר חילוטו בסוף ההליך, יש צורך להציג ראיות לכאורה לפוטנציאל החילוט, קרי כי קיים סיכוי סביר שאם הנאשם יורשע יביא הדבר לחילוט הרכוש בשל העובדה שמקורו בעסקאות סמים.

8. בענייננו, עדות המבקשת לפיה היא זו שעושה שימוש ברכב, היא זו שרשומה כבעלים ומבוטחת ואמה היא זו שמימנה את הרכב, תוך שהיא ובעלה מקיימים חשבונות בנק נפרדים, לא הוזמה.

תפיסת רכוש טרם הורשע הנאשם בדיון, מהווה פגיעה בזכות הקניין שלו או של אדם אחר המחזיק בו.

במצב דברים זה, שומא על בית המשפט לערוך איזון בין תכלית התפיסה לחילוט לבין ההגנה על זכות הקניין של המחזיק ברכוש, באופן שנכון לשקול "חלופת תפיסה" שתבטיח את התכלית תוך שהפגיעה תהא פחותה ככל הניתן.

הדברים יפים לגבי הרכב, אך אין לדעתי הצדקה להחזיר את הכסף המזומן שנתפס.

9. לאחר ששקלתי את הדברים, אני מורה על שחרור הרכב התפוס מסוג טויוטה קורולה מס' רישוי 3473574 כנגד:

- א. עיקול ברישום על הרכב במשרד הרישוי לטובת המדינה.
- ב. הוצאת פוליסה לביטוח מקיף לטובת המדינה.
- ג. איסור דיספוזיציה כלשהי ברכב.
- ד. הסכום שנתפס בסך 30,000 ₪ ישאר במשמורת המשיבה וישמש להבטחת תפיסת הרכב במידה שיחולט ע"י בית המשפט.
- ה. חתימת המבקשת על התחייבות עצמית בסך 30,000 ₪ אשר תחולט אם יקבע בית המשפט כי יש לחלט את הרכב והרכב לא יושב למשטרה תוך 10 ימים מהחלטת החילוט, או אם המבקשת לא תפעל בהתאם להוראות החלטה זו.

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ה, 25 מאי 2015, בהעדר הצדדים.